

um tanácsadó könyve érettségizőknek); Martsa Piroska – Dóry Béla: A Susogó-völgy; Ábrahám-né – Poros – Trentin: Magicland (angol nyelv-tankönyv); Ábrahám-né – Poros – Trentin: Magic friends (angol tankönyv).

2016-ban jelentették meg a – bátyjával közösen írott – könyvet, a Józsefváros Becsületkeresztjével kitüntetett városvédő édesanyjuk, M. Szűcs Ilona festőművész életéről és munkásságáról (Martsa Piroska – Martsa Balázs: Pintyő – M. Szűcs Ilona élete és munkássága, szerzői kiadás, Budapest, 2016).

Abban a szerencsében volt részem, hogy személyesen is ismerhettem Szűcs Ilonát, hiszen több kiállításán jelen voltam. Mint szakmabelit is érdekelt az ő művészete, sokoldalú tevékenysége. Lenyűgözött, ahogy gondozta férje művészi hagyatékát, és minden tőle telhetőt megtett, talán még azon túl is, hogy Martsa István művészete ne merüljön feledésbe. Halála után gyermekeik folytatják a hagyaték gondozás felelősen szép, de nem könnyű munkáját, amihez a gyermeki szereteten, elhivatottságon felül még sok minden szükséges. Átérezem a feladat minden szépségét és nehézségét, hiszen jómagam is hagyaték gondozó vagyok. Talán ezzel a kis összeállítással én is hozzájárultam ahhoz, hogy a Martsa művészcsaládra irányuljon egy kis figyelem.

Forrás: Kortárs Művészeti Lexikon I–III. Enciklopédia Kiadó, Budapest, 1999–2001.; [<https://artportal.hu/lexikon-muvesz/martsa-alajos-3227/>]

Németh Bálint

Hold

A hold bevilágítja az éjszakát,
S csendben ülve, hallgatja az éj szavát.
Ő maga nem sötét,
Bágyadtan világít, minden nap eltökélt.
Hallgatása mégis nekem nagyon sokat mond.
Bágyadtan világít, mintha érezné: sok a gond.
A hold, udvarában a csillagok a vendégek,
Mint nekem egy pillantás, melyet elkapva
lelkemben elégek.
Sötét ez az éj, mégis nálam a vörös szín dominál.
Szerelem. Ezzel a tünettel voltam dokinál.
Közhelyként mondta, csak várjál!
Valahol biztosan épp rád vár.
A szív nem túl hiszékeny.
S mondandója elől lassan kitértem.
Ám a vörös szín nem nyugodott meg bennem.
Egyik pillanatról a másikra szerelmesebb lettem.
S a közhelyek némelyike értelmet nyert
szememben.
Így már nem csak hold mi ragyogni képes
a szememben.
Már nem csak a hold, mit gyönyörűnek látok.
Rád nézve áldás ez, de a holdnak átok.
Most már nem a hold mosolyog le rám.
Most már órá nézek, tőle vagyok boldog,
s ő is boldog már.
S a hold emlékét félretéve
Őt helyezem előtérbe.
S a hold lemege, felkel majd a nap.
A hold elment de ő itt maradt.
Sugárzik, s fényesen ragyog.
Nézem, s boldog vagyok.
Sugara melegen érintik a testem.
Legbelül most is épp, közös jövőnket festem.

Martsa műteremház